

[Poul Westergaard.]

naturværdier, må føle et voksende pres fra grundejerside i form af kollektive sanktioner, så må vi ved denne lejlighed sige: naturværdierne er ikke ubetinget grundejernes, men hele befolkningens, og hvis snæversynede grundejerinteresser og profitbegær truer med at tilsidesætte disse almene interesser i naturværdierne, som jo ikke kan gøres op i kroner og øre, og hindrer, at den brede befolkning under fornuftige former kan få adgang til at søge den rekreation i naturen, som det moderne hektiske samfund giver et så stort behov for, og som jo også er befolkningens indlysende ret, så må dette ting reagere. Svaret kan blive et krav om nationalisering af de resterende naturværdier i almenvellets interesse og en drastisk beskæring af grundejernes hidtidige rettigheder. Jeg håber ikke, at det bliver nødvendigt at gå så vidt, men der skal ikke herske tvivl om, at vi ikke vil acceptere flere af den slags ødelæggelser med eller uden Hedeselskabets medvirken, og det er det, vi har ønsket at markere med dette ændringsforslag.

Hanne Reintoft (DKP):

Som hr. Knud Jespersen allerede har sagt, er denne finanslov på det sociale område yderst belastende for den svageste stillede del af befolkningen. Der er ingen linje i de foreslåede spareordninger. Det ser vi klart, f. eks. ved nedskæring af plejehjemstilskuddene i en tid, hvor vi ved, det vil medføre fordyrelser, fordi vi samtidig, når vi diskuterer hospitalssektor, står og siger, at problemerne dér skal løses via en udbygning af plejehjemmene. Tv og radio bringer hver dag meddelelser om reallønsudhuling og om allerede indtrådte eller forventede prisstigninger. Alle må erkende, at hele prisniveauet har fået en betydelig drejning opad, og det bliver endnu værre.

En ansvarlig regering, der sidder med denne viden, burde selvfølgelig derefter grundigt have gennemgået finanslovens sociale del og foreslået forhøjelser, der kan imødekomme det ventede økonomiske pres på den dårligst stillede del af befolkningen. Det siger sig selv, at mennesker, der lever på eksistensminimum, belastes kolossalt af de prisstigninger, vi har for tiden. Man må antage, at man på eksistensminimum

bruger ca. 40 pct. af sine indkomster til fødevarer, og det siger også sig selv, at en fødevareprisstigning på 18-20 pct. vælter disse menneskers levevilkår, hele deres eksistens på en forfærdelig måde.

I finanslovsforslaget har vi ikke set nogen som helst forholdsregler mod det. Tværtimod kan jeg se, at man jonglerer med, at kommunernes udgifter til personlige tillæg vil være uændret. Det betyder faktisk en nedskæring, fordi vi netop nu forhøjer grundbeløbet, så kommunerne får et større beløb tilovers til personlige tillæg. Man kan heri se, at man har tænkt sig en stramning over for pensionisterne.

Man regner med, at man kan spare på invalidepensionerne. Hele den propaganda, der drives i pressen om, at der kommer flere og flere invalidepensionister, er usand, den har sit bestemte politiske formål. Det bekræfter P-plan II også. Men jeg vil alligevel spørge ministeren, om der ikke bag disse besparelser ligger det, at man i invalideforsikringsretten har skærpet praksis med hensyn til at tildele invalidepension. Det er i hvert fald en almindelig erfaring, som mange andre end jeg har fra den sociale arbejdsmark, og det er faktisk en meget ubehagelig administrativ spareform, som måske nu her smitter af i finansloven.

Jeg vil også gerne understrege, at det beløb, der er sat af til ganske almindelig offentlig hjælp over forsorgsloven, burde have været sat i vejret. Netop de mennesker, som får hjælp efter forsorgsloven, hvor vi bruger de helt snævre trangsgrenser, lever på et meget, meget fattigt niveau, og de prisstigninger, jeg talte om før, har faktisk ført folk ud i helt uanstændige vilkår. Vi har en række enlige forsørgere, der modtager hjælp over forsorgsloven, og som sammen med deres børn efterhånden har fået det sådan, at vi ikke i vort samfund kan kalde det forsvarligt.

Man grunder også lidt over nedskæringerne af udgifterne til husmoderafløsning og hjemmehjælp. Jeg synes, vi næsten herinde har stået og besværet hinanden, at det at hjælpe folk i hjemmet var bedre end institutionsanbringelse, og jeg vil gerne spørge ministeren helt præcist, om man har tænkt sig at forhøje bidraget fra dem, der skal have hjælpen, om den måde, man kommer frem til besparelsen på, er, at man sætter